

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Нова Загора, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Радка Д. Чолакова
като разглежда докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Гражданско дело № 20232220100591 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл. 124 ал.1 от ГПК.

Ищците твърдят, че са низходящи и законни наследници на Д.Г.Д. с ЕГН *****, б.ж. на с. Млекарево, общ. Нова Загора, починал на 11.03.2023г.

Техният баща и наследодател Д.Г.Д. е бил собственик на недвижим имот, находящ се в с. Млекарево, общ. Нова Загора, а именно: дворно място с площ от 1 690 кв.м., съставляващо парцел VIII /осми/, в кв. 18 /осемнадесети/ по плана на селото, при граници: парцел IV, П.И.П. и от двете страни улици.

Горният имот Д.Д. е придобил по наследство от своя баща- Г.Д.Т. и след извършена съдебна делба с останалите сънаследници и съсобственици, обективизирана в Протокол от 25.07.1961г. по Гр.д. № 319-II/1961г. по описа на Новозагорски народен съд.

От своя страна Г.Д.Т. /дядо на ищите/ е придобил правото на собственост върху този имот чрез оземляване и след заплащане през 1954г. стойността на дворното място на Селския народен съвет с. Млекарево. За правото си на собственост наследниците му са притежавали Нотариален акт за собственост на недвижим имот - място дадено за жилище на бездомник № 61, том II, дело № 610/22.07.1961г. на Новозагорски народен съд.

Съгласно съдебната делба, реализирана по Гр.д. № 319-II/1961г. по описа на Новозагорски народен съд, Д.Г.Д. - баща на ищите, е получил в свой дял и в изключителна своя собственост процесния недвижим имот, посочен по- горе. Впоследствие той го е декларирал в Община Нова Загора и е заплащал данъци и такси за него до смъртта си.

След смъртта на Д.Г.Д., наследниците му - ищци в настоящото производство са направили опит да предекларират имота на свое име, като собственици по наследство и тогава им е станало известно, че имотът им се води собственост на Община Нова Загора. Останали изненадани от това обстоятелство, т.к. от оземляването на дядо им Г. с този имот през 1954г. и до днес имотът се владее и ползва само от тяхното семейство - първоначално от дядо им, а после от баща им и от тях самите. Владението на всички тях е трайно, явно, без прекъсване, със съзнанието, че са собственици и никой, и по никакъв повод не им е оспорвал собствеността.

Понастоящем процесният имот с площ от 1 690 кв.м., собственост на ищите, бил записан като собственост на Община Нова Загора и съставлявал част от поземлен имот с идентификатор 48725.18.929 по КККР на с. Млекарево, общ. Нова Загора, целият с площ от

115 530 кв.м., вид територия: земеделска, с начин на трайно ползване: пасище, категория: 10, стар номер: 000467.

Предвид горното, за ищците бил налице правен интерес от предявяване на установителен иск за собственост, който молят съда да образува в дело и след като докажат твърденията си, да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответната Община Нова Загора, че процесния недвижим имот с площ от 1 690 кв.м., съставляващ част от поземлен имот с идентификатор 48725.18.929 по КKKP на с. Млекарево, общ. Нова Загора, целият с площ от 115 530 кв.м., вид територия: земеделска, с начин на трайно ползване: пасище, категория: 10, стар номер: 000467, а по стар /недействащ/ план на с. Млекарево, общ. Нова Загора - дворно място с площ от 1 690 кв.м., съставляващо парцел VIII /осми/, в кв. 18 /осемнадесети/, при граници: парцел IV, П.И.П. и от двете страни улици, е тяхна собственост, по наследство от баща им Д.Г.Д. ЕГН *****, б.ж. на с. Млекарево, общ. Нова Загора, починал на 11.03.2023г., на основание наследствено правоприемство и давностно владение.

Община Нова Загора счита, че предявения иск се явява неоснователен и не следва да бъде уважен.

Процесният имот бил описан в исковата молба като дворно място с площ от 1690 кв.м., съставляващо парцел VIII, в кв. 18 по плана на с. Млекарево. Понастоящем процесният имот бил записан като собственост на Община Нова Загора и съставлявал част от поземлен имот с идентификатор 48725.18.929 по КKKP на с. Млекарево.

Ответникът счита за неоснователно твърдението на ищците, че са собственици на процесния имот и че владеят същия. Поземлен имот с идентификатор 48725.18.929 по КKKP на с. Млекарево, общ. Нова Загора с площ 115530 кв.м., с начин на трайно ползване: пасище, със стар номер 000467, е образуван от имот 000138 (начин на трайно ползване: пасище, мера, целия с площ 165.055 дка), който бил възстановен на Община Нова Загора с решение № 69 от 20.01.2006 г. на Общинска служба по земеделие и гори гр. Нова Загора. През годините, имот 000138 бил претърпял множество изменения. За имот 000458 (сега ПИ 48725.18.929), образуван от имот 000138 бил съставен акт за публична общинска собственост № 3155 от 29.07.2014 г. Община Нова Загора била собственик на имота, владеела го и го била отдала под наем с договор № 251/10.07.2020 г. и анекс към него от 17.12.2021 г.

Освен това, процесният имот не би могъл да се придобие и по давност. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ собствеността на общините върху мерите и пасищата била публична, и в този смисъл съществувала пречка за придобиване по давност на този вид имоти - разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗОС, съгласно която имотите и вещите-публична общинска собственост, не могат да се придобиват по давност. Посредством тази разпоредба имотите, представляващи публична общинска собственост, били изключени от гражданския оборот. Изключването на вещта от гражданския оборот не се изразявала и не включвала в себе си само и единствено забрана за носителя на правото на собственост да извършва разпореждания с тази вещ, но преди всичко установявала ограничение по отношение на субектите, които могат да притежават такава вещ. Забраната следователно касаела преди всичко възможността, всеки правен субект да притежава тази вещ, като посредством императивна правна норма се определяло, кой може да бъде носител на правото на собственост, изключвайки възможността вещта да бъде придобита и притежавана от друг правен субект. Именно в този смисъл била разпоредбата на чл. 7 от ЗОС, която установявала в ал. 1 забрана за придобиване на правото на собственост върху имоти и вещи-публична общинска собственост по давност.

Така установените забрани в чл. 7 от ЗОС включвали не само забрана за извършване на разпореждания от страна на общината, но и забрана за придобиване на собствеността от други правни субекти посредством прехвърлителни сделки, отчуждаване от собственика и по давност, т. е. забрана правото на собственост да бъде притежавано от друг правен субект, различен от общината. Тези имоти можели да бъдат използвани само за предвиденото в разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗОС предназначение, което обуславяло и установените в ЗОС ограничения досежно начина на управление и възможностите за разпореждане с такива имоти. Установената в закона забрана за придобиване била обусловена от характера на вещта, изискването същата да служи за задоволяване на определени от законодателя потребности.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа и правна

обстановка:

Видно от представеното удостоверение за наследници № 2023-82 от 16.06.2023 г. на кметство село Млекарево, община Нова Загора, област Сливен ищците притежават като наследство от баща си Д.Г.Д. б.ж. на с. Млекарево, община Нова Загора и владеят непрекъснато и необезпокоявани от никого като собствен следния недвижим имот, находящ се извън регулационния план, в землището на село Млекарево, Сливенска област, а именно: Дворно място с площ от 1 690 кв.м., съставляващо парцел VIII /осми/, в кв. 18 /осемнадесети/ по плана на селото, при граници: парцел IV, П.И.П. и от двете страни улици.

Не се събраха доказателства за възстановяване правото на собственост по административен или съдебен ред, съобразно изискванията на ЗСПЗЗ.

С оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените по делото писмени и гласни доказателства, както и приобщената по делото съдебно-техническа експертиза, съдът може да направи обоснован извод, че предявеният иск се явява основателен, поради което следва да бъде уважен.

Събрани са достатъчно писмени доказателства, от които може да се направи извода, че ищците са собственици на процесния недвижим имот, и тяхното право на собственост, основаващо се на давностно владение и наследство не се оспорва от никого. Нещо повече видно от показанията на св.Т. –кмет на селото подробно описва както имота така и кой го е ползвал през годините. В Съдебно заседание Т. заявява че имота се намира в североизточната част на с. Млекарево, около 1 дка и 700 кв. м. Придобит е по наследство от техния дядо и после от баща им. Този имот, те го владеят, откакто са го придобили, от 1961 г. Към момента на придобиване е бил в регулацията на населеното място. След регулационните промени, този имот е изваден от регулация, но той е заграден имота. Те си го обработват. Имало е постройки, но в момента няма. Имота го е придобил дядото на Г. и Е., баща им го получава по наследство. Къщата в имота е построена от бащата на ищеца Г., като тя е била полупаянтова, не масивна къща, но са живели там за много кратък период от време, докато бабата на ищеца е била жива. Не са живяли след това, но те са го поддържали и обработвали и в момента го поддържат и обработват. Не са прекъсвали през годините. Откакто съм кмет на Млекарево от 2015 г. и по-рано, тъй като се познаваме и съм от с. Млекарево, не знам, някой да е имал претенции към този имот. Към момента е ограден със стабилна ограда от бащата на ищеца, още от преди години. Работи се двора лично от ищеца и когато има нужда, трети лица му помагат. Тези показания по категоричен начин установяват собствеността и ползването на процесния имот.

Твърденията на ищците са основателни и доказани. Видно е от писмените доказателства приети по делото, както и от показанията на разпитаните свидетели, че ищците и респективно наследодателя им, са владяли ползвали, обработвали и заплащали данъци за процесния имот за дълъг период от време.

Видно от заключението по изготвената и приета по делото съдебно техническа експертиза, вещото лице в чиято компетентност съдът не с съмнява вещото лице е отразило, че процесния имот съществува на място и е ограден с телена ограда от всички страни. В стария план на с.Млекарево при техническата служба на община Нова Загора е УПИ УШ-60,кв.18 с площ 1690м2, а по регулационния план на селото,утвърден със заповед №298/07.05.1970г. е извън регулацията. Същия имот по КККР на с.Млекарево попада в ПИ 48725.18.929,целия от 115 530 м2 и начин на трайно ползуване - пасище,мера, собственост на община Нова Загора.Процесния имот никога не е влизал в масивите на ТКЗС в селото, не е заявяван за възстановяване като реална граница и се обработва от наследниците, като е бил засят с пшеница, която е ожъната в момента. При измерването на място имота е с площ 1 690 м2.

С оглед посоченото, съдът намира предявения иск по чл.124, ал.1 от ГПК за приемане за установено по отношение на ответника, че ищците са собственици на процесния недвижим имот, придобит на основание наследство от наследодателя им Д.Г.Д. за основателен и доказан.

Предвид гореизложеното съдът счита, че искът следва да бъде уважен.

Ищецът претендира разноски и такива следва да му се присъдят, тъй като ответната страна е станала причина за завеждане на настоящото дело.

Водим от горното съдът,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на ОБЩИНА НОВА ЗАГОРА, че Е. Д. П. с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** и Г. Д. Г. ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, двамата чрез процесуален представител и съдебен адресат: адв. М. П. М. АК Сливен, личен № *** в ЕРА, служебен адрес: гр. Нова Загора, ул. „Диньо Нойков“ № 39, офис 2 са **СОБСТВЕНИЦИ** на следния недвижим имот, находящ се извън регулационния план в землището на село Млекарево, Сливенска област, който към настоящия момент въз основа на приет проект от СГКК гр. Сливен се преобразува в следния недвижим имот:

Недвижим имот с площ от 1690 кв.м., съставляващ част от поземлен имот с идентификатор 48725.18.933 по КККР на с. Млекарево, общ. Нова Загора, вид територия: Земеделска, начин на трайно ползване: Пасище; Съсед: 48725.888.9901, 48725.18.45, 48725.18.932, 48725.18.139.

Проекта за изменение на КККР на с.Млекарево, общ.Нова Загора, обл.Сливен към Удостоверение № 25-360016-22.12.2023г., внесен с вх.№ 01-702669-18.12.2023г. ведно със скица ДА СЕ СЧИТА НЕРАЗДЕЛНА ЧАСТ ОТ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ.

ОСЪЖДА Община Нова Загора, ЕИК 000590597, представлявана от Г.Е.З. – Кмет, с адрес за призоваване: гр. Нова Загора, ул. „24-ти май“ № 1, ДА ЗАПЛАТИ на Е. Д. П. с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** и Г. Д. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, сумата в размер на 1000.00/хиляда/ лева, направените в настоящото производство разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред СлОС.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____